

> הבלוג של shahf11

16 ביולי 2008, 0:49

חיה בסרטן (1)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

אז למה לי פוליטיקה עכשיו? באמת למה???

פורסם ב9 ביולי 2008, 8:02 בכללי

אבסורדים בחיינו:

רונית תירוש באמצע ישיבה צורחת: "היא אמרה לי חרא. שרת החינוך אמרה שאני חרא".
 הצעקות נשמעות היסטוריות וחסרות פרופורציה להחריד.
 מזכיר לי את הילד בכתה (א` כן?) שפתאום בזמן שכולם עסוקים מפר את השלווה. ונותן מכה
 לא ידידותית לילד או ילדה שלי. "שחף, הוא אמר שיש לי אף ארוך". צורח המרביץ
 בהסטריה. "ויש לך?" אני שואלת. "לא!!! אבל הוא אמר". אז הוא אמר...
 מה הייתה המגמה בהסטריה של רונית תירוש???? ואם רונית תירוש מגיבה בעוצמות כאלו.
 מה יגידו אזובי הקיר???

מה נרצה מן התלמידים???

מבצעי סוף עונה (סיילים) במחוזותינו. איזה אבסורד.
 ברשת "פוקס" - שלט ענק. כל החנות בתשעה עשר שקלים.
 ובאותיות קטנות. קטנטנות. פיצפוניות. (הפריט השני הזול מבין השניים). נו, מה אתם
 חושבים עלינו? שנגיע לקופה ו....
 ?????

ברשת "לורד קיטש" - מבצע כל החנות עד חמישים אחוז הנחה. מסתבר שיש שני פריטים
 (מגעילים ביותר שגם בחינם לא הייתם רוכשים) שעליהם יש חמישים אחוז הנחה ועל כל
 השאר עשרים אחוזים בקושי. (אבל כתוב "עד" תסביר המוכרת ותנסה למשוך אותך לקנות
 בעשרים אחוז כאילו מדובר בחמישים).
 אני לא קונה - באופן עקרוני. וקוראת לכם לא לקנות במקומות שחושבים שאין שכל
 בקודקודינו. ומשקרים לנו ועוד בפרצוף.

אה, בטח יש עוד דברים אבסורדיים אבל שניים על הבוקר נראים לי מספיקים ביותר.
 ודברים נחמדים-

בית-חולים רמב"ם אירגן לתושבי האיזור שלי המוקרנים הסעה במונית להקרנות. (מה שאומר
 שלפחות מבוגר אחראי אחד יוכל להיות עם הקטנה בבית. מה שאומר שיש אפשרות לשמור
 על שגרה כלשהיא בחיינו...)

הצטרכתי לאונקולוג באחת הגיחות שלי. אך רציתי להפגש עם הרופא החביב שהכרתי כבר.
 (כזו אני נקשרת ונאמנה ללא סייגים...) גדעון, הטכנאי החביב וטוב הלב. דאג להביא את
 הרופא (שבכלל לא היה תורן באותו ערב). כדי שארגיש נח. וגם הרופא החביב (ד"ר
 ברנשטיין) פינה זמן למעני כאילו הייתי החולה הכי חשובה שלו. והרגיע אותי לגבי "הבעיה"
 שצצה "אין לך מה לדאוג". ככה אני אוהבת את הרופאים שלי.
 מרגיעים, נחשים ולא מלחצים!!!!

גם האחות האונקולוגית רחל. מוצאת תמיד חיוך למטופלים גם כאשר היא בסוף המשמרת
 שלה. וגם כאשר היא נראית כבר עייפה ותשושה. יש משהו נעים ומרגיע בצוות שכזה.

ולסיום סיומת... אני מתעקשת להיות אופטימית. כך שבמאזן הכוחות... שלוש שתיים
 לטובים. והקלפטע???